

מטלת יחידת הגמול (איוב) – תשפ"א

- אַמטאַלע צו יענעם שני מאַקס.
- נאָך אַלעס אַם העכערע פּאַקאַט אָדער.
- יא אַהאַט אַם העכערע מודפסט בוך נאָכאָנאָם.

חלק א': מאמר

שאלות על [המאמר](#), "ייסורים ואהבה" של אחינעם יעקבס

❖ עני 6 און 8 שאלות

❖ שאלות 1 ושאלה 8 הן שאלות חובה.

❖ אם במחמץ אעבור פאקאט, יא אענע בנפיד 8 שאלות.

1. "יש לקבל ייסורים באהבה". ... "משפט זה, על גרסותיו השונות, היה מציף בי לעתים כעס, לעתים עצב, אבל תמיד חוסר הבנה וחוסר נכונות להיענות לו."

כתבי דמיון בין סיפור איוב, לבין מה שהבטיחו אנשים לאחינעם, ותגובתה.

2. מה ההבנה החדשה במשפט "יש לקבל ייסורים באהבה", שהגיעה אליה אחינעם?

3. אחינעם טוענת שהנושא של ספר איוב התחיל כנושא אחד, ואז איוב החליף אותו לנושא אחר.

מה היה הנושא שבו התחיל הספר?

מה הנושא החדש של הספר שאיוב הפנה אליו?

4. "גליונות פרשת השבוע המחולקים בבתי הכנסת היו משאירים אותי פעמים רבות בודדה וכואבת..."

איזה מסר בדפים אלו הכאיב לאחינעם, ובעקבותיו מה היו שתי הברורות שעמדו לפניה?

5. מה למדה אחינעם מהסיפור של רבי יוחנן ורבי חנינא?

6. "אבל אני לא בסדר" השיבה רותם בכנות ובעצב

מדוע בכל זאת החליטו להשיב שרותם בסדר?

7.

"אני מקדמת באהבה גדולה את הכאב הזה.

איני מקדשת אותו,

איני נשארת רק בו,

אבל אני שמחה בו.

הוא חלק מהעושר של חיי"

אחרי שרותם נפטרה, מה היו שתי הגישות להתמודדות שראתה אחינעם אצל משפחות שכולות, ומה היא בחרה?

8. שתפי בדעתך האישית לגבי דברי המאמר.

ב. שירה:

משוררים רבים התמודדו ביצירותיהם עם הסבל האנושי, קבלת הייסורים והרוע בעולם. בחרו **שניים** מתוך השירים הבאים וענו על השאלות הבאות:

- כגבי אג גשומתיך אכל שיר הנפיד.
- ציני אג שם השיר והמסור/ג ככונת, ומתמיה עני אל השאלות.
- ציני שני הקשרים אל השיר אפיקי איוה. בססי דבריך אל מילוח השיר והפסוקים.
- אג במתג אלכוד כזונת, יש אלעג הנפיד אל שאלה 3

1. מהי דרך ההתמודדות של השיר עם הסבל והייסורים בעולם? בססי דבריך.
2. הסבירי על פי הרקע הביוגרפי של כותבי השירים (או רקע השיר עצמו) את יחסם לסבל האנושי
3. צטטי שורה או דימוי או רעיון באחד השירים שנגע בך באופן אישי. הסבירי.

ברית דמים/ עמנואל צבר

על דעת המקום, ועל דעת הקהל רכבנו סופה וגם סער, בוטחים, "אל תשלח ידך אל הנער".	בלילה ההוא, אמא, הראל לקינות יובל, עוד זה מדבר וזה בא, אמא, יובל על במותיך חלל.
ובישיבה של מעלה, ובישיבה של מטה עוד זה מדבר וזה בא הלילה ההוא, יקחהו האופל, הלילה ההוא בא.	בלילה ההוא, אבא, היתה צעקה גדולה. עוד זה מדבר וזה בא הראל גם יובל, יובל גם הראל, ועיר תלפיות שכולה.
למודים ושבעים, יודעים את השעה, שעטו הראלים, יובלים, חילים לבנון ושריון וקול שובר ארזים.	ובישיבה של מעלה, ובישיבה של מטה עוד זה מדבר וזה בא הלילה ההוא, יקחהו האופל, הלילה ההוא בא.
ובישיבה של מעלה, ובישיבה של מטה עוד זה מדבר וזה בא הלילה ההוא, יקחהו האופל, הלילה ההוא בא.	בלילה ההוא, אבא, היתה צעקה גדולה. עוד זה מדבר וזה בא הראל גם יובל, יובל גם הראל, ועיר תלפיות שכולה.

בצל האלה / זלדה

אנשה קשישה וחולת רגלים פונקטות יד ברחוב שוותה תה בחרצר מרצפת בצל האלה.	בשתי האשפות לא חסמה בפניך את אימת השמים. פתאום אמרה לי: שומת לב לאיש שמזכיר סדקית במרתף בפנת הרחוב? ראית את מבטיו? נדמהתי	רק באשר עלה בה לבנה על גדותיו והנשיטה לי צנצנת של דבש שקבלה באיזה מבוא - גליתי לתמהוני שאהבתי שרפה עדין בספירות הנמוכות כי היה עלי לנפץ שבע חומות של סרוב כדי שאוכל לקבל מידה את דבש מתת הידידות.
לגננוי כבוד שפורשים כנפים בחיים של טובה בחיים שיש בהם בעיניה החומות זורח אור שראה איב בלב הסערה	כי בתוך עזובת צלמות מתבוננת היא כך בחזיונות החיים.	נוי.

אל תרחק / זלדה

המנחמים באים אל החצר
החיצונה

עומדים על יד השער
אשר פניו אל גיא צלמות
ואימתו סביב סביב.
עמידה על יד השער כל יכולתם
של מנחמים לשאת.
גם נפשי במרחק פרסאות
מן האני הבוכה. גזרה היא.

יוצר לילות ורוח
הלא נגדך בבי איום זה,
אל תרחק-
אל יעמדו כחיץ
מליוני שנות אור
בינך ובין איוב.

תנ"כי פתוח - רחל

תנ"כי פתוח בספר איוב.
איש מפלא! למדנו גם אנו
לקבל את הרע כקבל את הטוב
בברכה לאל שהכנו.
לו כמוך גדע בהגה והי
לפניו לשפך את השנים,
וכמוך נבוא בחיקו האבהי
את הראש העיף להנים.

ואם לא רפאה היד / רחל
ואם לא רפאה היד המוחצת
אם אין לה צרי לצקת ללב
חטוא לא חטאה לי - בחרתי בעצב
היטיבה עמי כי רציתי בכאב.

רציתי בכאב. בכאב מנצח,
בכאב מטהר, מעניק ומפנה;
כאת-החורשים לי חדו הפולח,
נטפי דמעותיו באגלי היורה.

בנוף עצבון קמה משתרעת, -
גרני השוממת נכון לך יכול!
ואם לא חבשה היד הפוצעת -
הגדילה חסדה... גמלה לי הגמול...

ה' אדר, תר"ץ

מה התכלית / שולי רנד

מה התכלית של זה הכאב
אם לא לנענע לי את הלב
ששקע בתרדמה
וזה זמן רב שלא החסיר פעימה
למה באתני זה הקלון
רק לנפץ בי את הדמיון
שאני מין כל יכול
נוח לסלוח נוח למחול
מה רצתה זאת הנפילה
רק לעורר אותי שוב לתפילה
אל השמים האדומים
שיתהפכו עלי לרחמים
רחמים
רחמים

לב העולם אתה שומע
מה זה לפתע מפחד אני
באמונה אני יודע, יודע
שלא תבזה תפילת עני
שלא תבזה תפילת עני
כמה חביב זה הכאב
עת הוא מזכיר לי מי המסבב
מי מוציא מזליך ומביא
מי את כל זאת עלי
באהבה הביא
טוב ויפה זה הכיפוף
שמעבר לי עוד קצת את הגוף
הגוף שאף פעם לא מתרצה
הן זחלתי לכבודו עד הקצה
מה רצתה זאת המכה
רק להוליד מתוכי צעקה
אל...